

EL DEMÓCRATA

ORGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 15 cts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

Mania persecutòria

Fan riure els escarafalls dels regionalistes de la Lliga davant l'actitut del Govern, desoïnt els cants de sirena que els professionals de la política a Catalunya varen entonar-li, en ésser cridat als Concells de la Corona. Per a en Cambó constituïa un procediment infalible, car encaixava d'una manera maravellosa amb la *idiosincràcia* madrilenya, enamorada amb el ramet d'olivera que li oferia el Pontífex màxim de la Plaça de la Cucurulla.

Totes les eleccions generals esdevingudes de quinze anys a aquesta part les han fet els governs liberals i conservadors d'acord en absolut amb la Lliga Regionalista, dissimulat per lleugers *escarceos*, sense altra finalitat més que la de deixar contents i enganyats als restos de unes organitzacions que foren els primers en fer-les desaparèixer. La rectificació que implica la positura adoptada per l'actual Govern, mata en flor aquelles il·lusions forjades pels Cambó i Puig i Cadafal, àrbrits de la voluntat catalana, per obra i gràcia dels partits turnants.

La bèl·lica actitud nacionalista, molt *patriòticament* esmortuïda per la sordina que posen a llurs entusiasmes certs prohoms, definidors del catalanisme, és la prova més evident de que la manca de ressorts de govern posa en perill el *tinglado*, molt saviament muntat pels qui han escollit Catalunya per a teatre de les més aparatoses comèdies i llotja abonada per a tota mena de transaccions.

La insinceritat és la característica d'aquests vividors de la política, i sols així es compagina que abominin avui, perquè no els afavoreixen, de procediments que utilitzaren en fa-

vor seu quan han pogut disposar del govern d'Espanya.

Es d'una comicitat extraordinària la campanya d'escàndol iniciada des de «La Veu de Catalunya», secundada per en Cambó amb la política contra el Governador civil de la província i mal parodiada per l'infeliç Diputat de Catalunya (¡!) don Santiago de Riba en el districte de Granollers-Badalona.

Ens interessa recordar als electors del Vallès que fou precisament en Cambó qui va ressucitar, a Catalunya, el *sistema* d'inspeccions governatives i fins les suspensions de ajuntaments i consegüent nomenament de regidors interins. Recordi's el que succeí a Rocafort i Vilumara, quan en Cambó representava Castellersol; el nomenament de regidors interins a Sant Feliu del Llobregat, com a corolari de l'atropell comès per la Comissió provincial, a caprici del regionalista senyor Miracle; la inspecció governativa girada a l'ajuntament d'aquesta ciutat, precisament pel mateix funcionari que ha actuat recentment a Badalona; la suspensió de part de l'Ajuntament de Montseny i els nomenaments d'Alcaldes de R. O. de Manresa i Solsona, per a afavorir els interessos polítics dels prohoms de la Lliga senyors Creixell i Aunós, etc., etc.

Les inspeccions als Ajuntaments de Badalona i Sant Feliu de Codines, que han tingut la gràcia d'enfutismar i fer perdre el seny a nostres adversaris, obeeixen a un esclat d'opinió, conforme ho reflexa la premsa de tots els matçons; i els propis regionalistes havien fet arribar a nosaltres propostes per a formular conjuntament demanda a l'autoritat competent

per a posar frè a la disbaixa administrativa imperant a Badalona. Pel que respecta a Sant Feliu de Codines, si no fos prou eloqüent per a revelar l'anormal estat de l'Ajuntament un cert document oficial enviat a la primera autoritat de la província, la *innocent* resposta als càrrecs formulats pel delegat governatiu, com a conseqüència de la *visita*, denota clarament que els catalanistes que governaven el poble, confonien llàstimosament l'Ajuntament amb una nostra antiga germandat de socors mutus, que en tractar-se de renovar la Junta administradora, sortia un soci amb la cantarella de: «els mateixos». I així s'acordava. I així també els catalanistes de Sant Feliu de Codines deixaven els *mateixos* vocals associats que integren la Junta Municipal, i potser no rendien els comptes anyals, perquè tot es feia *en família*.

Ja estavem convençuts de que el resultat de les inspeccions susdites impresionarien als lliguers, però mai hauríem pogut creure que arribessin a fer-los perdre el cap. Com, sinó, poden falsejar la fil·liació política dels regidors nomenats amb caràcter d'interins? Pel què es refereix a Badalona, no coneixem més monàrquics que els regionalistes, que ho són a estones, segons la conveniència del moment; els demès, tots nacionalistes republicans i republicans radicals. En lloc es veu ni s'endevina la U. M. N. que tant sembla obsessionar al senyor de Riba i de Espanya.

Que s'aconsolin si el Sant els gira la espatlla, com vulgarment es diu, puix nosaltres havem viscut la política molts anys contemplant com un caciquisme ominós i vil s'ensenyoria del Districte, semblant odís i rancúnies en els pobles que no volien ajupir-se als capricis del senyor feu-